

Hodnocení

diplomové práce Viktora Hunala: „Dobrovolné ručení jako způsob zajištění obchodního závazku“

Předložená diplomová práce celkově odpovídá zadanému diplomnímu úkolu. Určité vybočení představují str. 28 a 29, které jsou věnovány vzniku zákonného ručení. Jinak se práce zabývá všemi podstatnými otázkami, které s tématem souvisejí. Struktura práce je logická. Také rozsahem práce splňuje stanovené požadavky.

Při zpracování tématu diplomant poměrně bohatě čerpal z odborné literatury. Převážně k jednotlivým problémům, pokud jsou na ně různé názory, zaujímá vlastní stanoviska. Výklad je podán srozumitelně. Odpovídající úroveň mají odkazy (poznámkový aparát). Kladem práce je také využití judikatury. Celkově se v diplomantově zpracování nevyskytují závažnější věcné chyby, pouze dílčí nepřesnosti. Také po formální stránce neshledávám důvod k výtkám (až na výjimky – str. 7, 18 apod.).

Diplomant přístupem k tématu, samostatným způsobem jeho zpracování, prací s textem právního předpisu, s odbornou literaturou a judikaturou poukazuje, že problematiku dobrovolného ručení hlouběji ovládá. Dobře se orientuje také v problémech interpretace a aplikace zákonných ustanovení.

Z dílčích připomínek považuji za nutné uvést:

1. Zpřesnění vyžaduje vysvětlení podstaty zajištění (str. 5), kterou nelze ztotožňovat se splněním povinnosti.
2. Do tzv. komplexní úpravy zajišťovacího prostředku v občanském zákoníku lze ztěžít zahrnovat úpravu zástavního práva k obchodnímu podílu a cenným papírům (str. 9); diplomant na jiném místě správně uvádí, že pro tyto majetkové hodnoty platí ustanovení § 152 až 172 ObčZ jen podpůrně.
3. Diplomant by mohl věnovat pozornost citovanému tvrzení K. Eliáše (str. 21) o neefektivnosti ručení ve vztahu k § 332 odst. 1 ObchZ.
4. Bližší vysvětlení vyžaduje důvod a smysl zařazení do diplomové práce rozsudku NS ČR 31 Cdo 2772/2000 (str. 27).

5. Mám za to, že diplomantova formulace na str. 32 s odkazem pod č. 51 neodpovídá textu komentáře na str. 632. Kromě toho se v ní objevuje nepřesnost v tom smyslu, že podle ní prokuristé nejednají jménem společnosti.
6. V souvislosti s problematikou § 549 ObčZ je třeba uvážit, zda ručitel může vůči věřiteli uplatňovat právo na náhradu škody (str. 50-51).
7. Diplomant se omezil na reprodukci rozsudku NS ČR 29 Odo 1314/2004, aniž by v něm obsažený právní názor, že jde o nabytí nového nároku kontroloval se zněním § 308 ObchZ, podle něhož ručitel „nabývá vůči dlužníku práva věřitele“.
8. Na str. 57 diplomant opomenul platnou právní úpravu v § 505 až 507 ObchZ.
9. Upozorňuji diplomanta na odlišný názor L. Kopáče v díle Obchodní kontrakty I., Prospektrum, Praha 1993, str. 342.

Celkově hodnotím posuzovanou práci jako velmi dobré zpracování zvoleného tématu, a to jako po věcné, tak i formulační a formální stránce. Vzhledem k uvedenému považuji diplomovou práci za plně vyhovující stanoveným požadavkům a způsobilou ústní obhajoby. Obhajobu doporučuji zaměřit především na připomínky uvedené výše pod č. 1, 7 a 9.

V Praze dne 18. 9. 2006

Doc. JUDr. Stanislav Plíva, CSc.

vedoucí diplomové práce